

tende til en Overdragelse til Cie, falder bort; dernæst, at Regjeringens Myndighed til at bestemme, hvilket Vandterritorium der skal henregnes til en Havn, bliver vedvarende og ikke blot kan benyttes den ene Gang, førend Loven træder i Kraft; og endelig for det Tredie, at Regjeringen fastsætter Havnetaxterne uden saaledes, som det af Udvalget er blevet foreslaaet, at være bunden til et Tidrum af 5 Aar. Disse Endringer ere sondrede i tvende Forslag, hvilke altsaa ville komme under Afstemning særskilt. Forslaget under Nr. 3 tillægger jeg den allerstørste Vigtighed; det under Nr. 4 anseer jeg ogsaa for at være af stor Betydning, men det kan dog paa ingen Maade sammenlignes med det under Nr. 3. Jeg seer i Grunden ikke, hvorfor Udvalget har bundet Taxterne til at skulle gjælde netop i 5 Aar; naar der ikke indføres nogen saadan bestemt Revisionsfrist, ville de sandsynligvis komme til at bestaa meget længere end i 5 Aar, og jeg seer ikke, hvorfor Udvalget har villet nægte Ministeren Retten til i Mellemtiden, i Løbet af 5 Aar, at forandre Havnetaxterne, hvor det skulde gjøres fornødent, naar det dog har villet give ham denne Ret periodisk. I Løbet af de 5 Aar kan der indtræde Forhold, som gjøre det i allerhøjeste Grad ønskeligt at forandre Taxterne, uden at det just vil vinde vedkommende Communalbestyrelses Bifald.

Melchior: Det har været høist glædeligt for mig at høre den Erklæring af den høitærede Indenrigsminister, at han ikke vilde gaae ind paa Udvalgets Forslag under Nr. 22. Da jeg igaar begjærede Ordet, var det for at høre mig angaaende dette Forslag. Jeg kan ikke nægte, at det vilde have været endnu glædeligere for mig, isald den høitærede Indenrigsminister under ingen Omstændigheder havde villet gaae ind paa Forslaget og altsaa heller ikke havde stillet Underændringsforslag dertil, idet jeg ikke kan nægte, at jeg ikke vil føle mig tilfredsstillet, isald Forslaget skulde blive vedtaget saaledes, som det vil komme til at lyde, naar den høitærede Ministers Underændringsforslag blive vedtagne. Det var netop min Hensigt at advare mod den Fare, der ligger i Udvalgets Forslag. Det forekommer

mig, at Udvalgets Forslag gaar ud paa ved Lov at overdrage Communerne Havnene som Eiendom, og at dette er Hensigten, fremgaaer ogsaa af Betænkningen, idet Udvalget siger, at der ved de brugte Udtryk indirecte skulde tilkjenbegives, at selve Havnene gaae over til at blive Communerne Eiendom. Jeg kan nu meget godt forstaae denne Betragtning, efterat jeg idag har hørt den ærede Ordførers historiske Udvikling af, hvorledes Havnene, efter først at have været i nogle enkelte Familiers Besiddelse, ere gaaede over til Communerne, men jeg troer rigtignok, at man, naar man betragter hele Udviklingsgangen af dette Forhold, maa komme til at sige, at disse Havne ere blevne til ved Afgifter af Skibe og i det Hele taget ved Indtægter, som ikke ere udredede af Communerne Beboere. — Den høitagtede Indenrigsminister hittede, at, hvis man kunde faae Garanti for, at de almindelige Interessers ikke vilde lide ved Overdragelsen af Havnene til Communerne, saa kunde han maaskee gaae ind derpaa, men det, meente han, vilde være en uløselig Opgave for Rigsdagen, og jeg troer ogsaa en uløselig Opgave for Regjeringen. Dette Ønske fra Communerne Side om at overtage Havnene er først i den senere Tid, i de sidste 10—15 Aar, kommet frem; og jeg kan ikke engang sige, at det er Communerne, der have næret det Ønske; jeg troer i alt Fald ikke, der fra mange Communer er fremkommet nogen Udtalelse af et saadant Ønske, hvorimod dette Ønske ganske vist er blevet udtalt i de lovgivende Forsamlinger. Det forekommer mig paa ingen Maade at være et rigtigt Princip, at overdrage Havnene til Communerne Bestyrelse; jeg vil ikke tale om at overdrage dem til Communerne som Eiendom, men kun til Bestyrelse. De burde efter min Forestilling kun overdrages til dem, der bidrage til Havnenes Indtægter, idet jeg anseer det for rigtigt, at de, fra hvem Indtægterne hidrøre, ogsaa have at gjøre med deres Forvaltning; det er et sundt og rigtigt Princip. Hvorfor skal man overdrage denne Forvaltning til Andre; thi det er jo ikke Communerne, der betale Havneafgifter, Havnenes Indtægter tilveiebringes ikke af Communerne. Man kan vel sige, at de indirecte bære en Andeel af dem, men dette